

Euroopa Kohtu (neljas koda) 11. septembri 2008. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Saksa Liitvabariik

(Kohtuasi C-141/07) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Koguselise piiranguga samaväärse toimega meetmed — Rahvatervise kaitse — Õigustatus — Apteegid — Farmaatsiatoodete otsetarne haiglatele — Asjassepuutuva haigla lähedus)

(2008/C 285/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Schima)

Kostja: Saksa Liitvabariik (esindajad: M. Lumma ja C. Schulze-Bahr)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artiklite 28 ja 30 rikkumine — Siseriiklikud õigusnormid, mis seavad apteekide-poolse farmaatsiatoodete otsetarne haiglatele sõltuvusse nõuetest, mille saavad praktikas täita üksnes asjassepuutuva haigla läheduses asuvad apteegid

Resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Ühenduste Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 117, 26.5.2007.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. septembri 2008. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshof) (Austria) eelotsusetaotlus) — Jörn Petersen versus Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Niederösterreich

(Kohtuasi C-228/07) ⁽¹⁾

(Sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikli 4 lõike 1 punktid b ja g, artikli 10 lõige 1 ja artikkel 69 — Isikute vaba liikumine — EÜ artiklid 39 ja 42 — Kohustuslik pensioni- või õnnetuskindlustus — Kindlustushüvitis osalise või täieliku töövõimetuse korral — Ettemaks hüvitist taotleval töötajal — Hüvitise kvalifitseerimine „töötushüvitiseks” või „invaliidsushüvitiseks” — Elukohatingimus)

(2008/C 285/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Jörn Petersen

Kostja: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Niederösterreich

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Verwaltungsgerichtshof — EÜ artikli 39 ja nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 01/05, lk 35) artikli 4 lõike 1 punktide b ja g tõlgendamine — Töötuskindlustushüvitise, mille maksmine ei sõltu tingimusest, et hüvitise taotleja peab olema töövõimeline või valmis tegema tööd, ning mida makstakse kuni lõpliku otsuse tegemiseni ettemaksena töötutele, kes on seda eelnevalt seadusjärgsest pensioni- või õnnetusjuhtumikindlustusest taotlenud vähenenud töövõime või töövõimetuse tõttu, kvalifitseerimine töötushüvitiseks või invaliidsushüvitiseks — Siseriiklik norm, mis näeb ette selle hüvitise õiguse peatumise, kui asjamine töötu elab teises liikmesriigis

Resolutiivosa

- 1) Niisugust hüvitist, nagu on kõne all põhikohtuasjas, tuleb pidada „töötushüvitiseks” nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97) artikli 4 lõike 1 punkti g mõttes.
- 2) EÜ artiklit 39 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui liikmesriik kehtestab sellise hüvitise suhtes, mis on kõne all põhikohtuasjas ja mida tuleb pidada „töötushüvitiseks” määruse nr 1408/71 artikli 4 lõike 1 punkti g mõttes, tingimuse, et õigustatud isikute elukoht peab olema selle riigi territooriumil, ilma et ta esitaks mingeid asjaolusid, mis võimaldaks niisugust tingimust pidada objektiivselt õigustatuks ja proportsionaalseks.

⁽¹⁾ ELT C 170, 21.7.2007.